

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספח"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעים רבינ'ם מושלים

למי שיק האוצר? (א)

ויתתהפך הדבר... מה עשה המלך?

הלך ובנה חומה גדולה וארפה אצל הים. שם גנז בתוך אותו המבצר כל ההון והממון שקבץ מכל בני מדינתו במשך השנים הרבות. בנה חדרים חדרים, ובכל חדר וחדר גנז שם מטבע מיוחדת אחת. על הפתח תלה שלט, עליו היה כתוב שם המטבע המנחת בתוך אותו החדר.

בפתח של המבצר היה נעשה שם באמנות מכונה מקצועית ומרפבת, שלא היה אפשר לכנס לשם לאף אחד. מחמת שמי שלא היה יודע הדרך והנתיב והנטיה לכל צד בשעת הפניסה, הייתה המכונה חותכת את ראשו.

על השלט הגדול שהיה תלוי שם מעל המכונה, היה כתוב בכמה שפות ולשונות הדרך והחכמה איך יכולים להצליח לפתח את המכונה בלי להנזק ולכנס לשם, ואיך לנטות לכל צד, באפן שיוכלו לכנס לחדרים לטל המטבע שבכל חדר מבלי להנזק מהמכונה המסכנת.

לאחר זמן גלים עזים וגבוהים עלו מהים הענק. שטפו המים הרבים את האי עם המבצר והחדרים וכל הטמון שם ונשתכח הדבר מבין המלך והתושבים.

המשך יבוא בעז"ה בשבוע הבא.

בארמון המפאך והיקרתי ישב לו המלך רגוע ושליו. זה מספר שנים שמולך על מספר מדינות קטנות. יום אחד חיילי מלחמה מהצבא של המלך הגדול פרצו לגבולו וכבשו אותו ואת כל מדינותיו, ולא נותרה לו בררה כי אם להפנע למלך הגדול ולמלך תחת שליטתו. המלך הגדול לא הסתפק בכך והמשיך לכבש עוד מלכים ועוד מדינות.

כעבר זמן נתחזק המלך הקטן וחשב בלבו: מדוע לי ולשאך המלכים להיות נכנע תחת אותו מלך גדול, אלה ואדבר עמם ויחד נקום בעז ותעצומות נוציא את כלי מלחמתנו ונלחם כלנו נגדו, כך נשיב לדינו את מלכותנו בשלמות ללא שליטתו של המלך השתלטן.

אכן שלח המלך אל שאך המלכים ונתעוררו בלם לעמד וללחם ללא הרף נגד המלך הגדול שכבש אותם. חיילים רבים לבושים חצי מלחמה, הדורים בקשתות ומגנים באו בהמוניהם, ללא פחד חזרו הצליחו וכבשו את ארצם מידו, עוד יותר מכה, הצליחו גם לכבש מדינות נוספות שהיו תחת שליטתו.

המלך הקטן הנ"ל נתישב בדעתו ודאגה עלתה בלבו: מאחר שרואה שהגלגל חוזר, לפעמים זה כובש, ולפעמים חוזר חברו וכובש אצלו. מי יודע מה ילד יום, אולי יחזר

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מְשֻׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת

ע"פ ההקדמה לספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת (1)

פּוֹן גְּאוֹן־עוֹזֵינוּ מוֹרֵינוּ רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֵלַב זִיע"א דְּעַר גְּרוֹיֶסְעַר תְּלֻמִיד פּוֹן רַבִּינוּ־הַקְּדוֹשׁ זִיע"א

בְּמַעֲשֵׂיֹת קְדוּשִׁים אֵלּוּ מְאוּם כִּי אִם מַעַט דְּמַעַט
הֶרְחַק הֶרְחַק מִכּוֹנְנָתָם הָאֲמִתִּית.

מִנְסִיעָתוֹ שֶׁל ר' גְּמְלִיאֵל נוֹכַח לְהַבִּין 'מַעַט מַעַט' כִּפְמָה
אִין לָנוּ שׁוּם הַשְׂגָּה בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ הַקְּדוּשִׁים.

ר' גְּמְלִיאֵל, מְגִיד מִשְׁרִים מְפָרְסֵם, עָלָה עַל מוֹנִית
בְּדַרְכּוֹ לְמַסֵּר שְׁעוֹר בְּאַחַת הָעָרִים. הִתְיַשֵּׁב בְּמוֹשָׁב
הָאֲחוּרֵי וְהַחֵל שׁוֹקֵעַ בְּמַחְשְׁבוֹת עַל נוֹשֵׂא הַשְׁעוֹר
שְׂיִמְסֹר.

עֵינָיו בְּחִנּוּ אֶת הַסְּבִיבָה בַּהּ יָשָׁב, וְהִנֵּה נֶעְצְרוּ לִפְנֵי
מְרָאָה מוֹזֵר וּמְשֻׁנָּה עַד מְאֹד. "מָה זֶה?" הִרְהַר וְתַמָּה
לְעַצְמוֹ. כְּמוֹ לֹחַ גְּדוֹל נִרְאָה לְמְרָאָה עֵינָיו בְּצוֹרֵת
מְרַבֵּעַ, מְנַח עַל גְּבֵי הַמוֹשָׁב שֶׁעַל יַד הַנְּהָג, וּבּוֹ יוֹתֵר
מִמְּאִתִּים לְחַצְנִים קְטַנִּים וּמְרַבְּעִים מְסֻדָּרִים בְּסֻדָּר
מוֹפְתִי. "מָה זֶה הַמְּשֻׁחָק הַזֶּה?" הִתְקַשְּׁה לְהַבִּין.
בְּפִלְיָאָתוֹ הַגְּדוֹלָה פָּנָה לְנֶהֱג וְשָׁאַל: "מָה זֶה הַמְּשֻׁחָק
הַחֲדָשׁ הַזֶּה שֶׁיֵּשׁ לָּהּ פֶּה עַל הַמוֹשָׁב, זֶה נִרְאָה מְשֻׁחָק
יָקָר עִם כָּל כֹּף הַרְבֵּה כְּפִתּוּרִים וְלַחְצָנִים?" הִנְהֵג חֲזָר
לְעַצְמוֹ חֲיוּף רַחֵב וְצָחַק מַעַט.

"מָה, אַתָּה מִתְכַּוֵּן לְלוֹחַ הַזֶּה?! אֲכֹן כֹּן, זֶה מְשֻׁחָק יָקָר
מְאֹד! יוֹתֵר מִדְּאִי יָקָר..." שׁוּב נִהְנֶה הַנְּהָג וְצָחַק צָחוּק
שָׁקֵט.

ר' גְּמְלִיאֵל שִׁחְרִיף הִיָּה, הַבִּין כִּי תַחַת חֲיוּכּוֹ מְסֻתָּרֵת
כְּוֹנֵה עֲמֻקָּה יוֹתֵר, פָּתַח אֶת פִּיו וְשָׁאַל: "מָה אַתָּה מִתְכַּוֵּן
'מְשֻׁחָק יָקָר מְאֹד?'"

"אֲסַפֵּר לָּךְ יְדִידִי" הִשִּׁיב הַנְּהָג בְּחַבִּיבוּת. בְּעֶבֶר עֲבַדְתִּי
בְּמַפְעָל עֲנֵק לִיצוֹר 'מְטוּסִים פְּרֻטִיִּים', שֶׁם הִרְכַּבְנוּ
וְחִבְרָנוּ אֶלְפֵי וּמְלִיוֹנֵי חֲלָקִיקִים וְחוּטִים דְּקִים וּקְטַנִּים.
כִּיּוֹם אֲנִי מְבַגֵּר וְאִין לִי כַח, כִּי אִם לְהַסִּיעַ קֶצֶת אֲנָשִׁים
מֵעִיר לְעִיר, אֲבָל מָה שֶׁנִּשְׁאַר לִי מִהַעֲבוּדָה בְּמַפְעָל
הַמְטוּסִים הוּא, שְׂמֵדִי פִּעַם מְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי לְהַעֲבִיר
חֲלָקִים מִמַּפְעָל אֶחָד לְמַשְׁנֵהוּ."

לְהַתְּוֹדֵעַ וּלְהַגְלוֹת

אִז אֵיטְלֵכְס וּוְאַרְט וּוְאַס דָּא שְׂטִיט אִין דְּעַם הַיִּלְיֹן סְפָר, אִז
'קוּדֻשׁ־קְדוּשִׁים', לוֹטְעַר 'סוּדוֹת־הַתּוֹרָה'. מָעַן זָאל נִישְׁט
מֵיִנְעַן: "אִז דָּאס זְעַנְעַן חֶסֶד־וְשָׁלוֹם פְּרָאֶסְטֵעַ [פְּשׁוּט'עַ]
מַעֲשֵׂיֹת!"

וּוְאַרְן דִּי 'מַעֲשֵׂיֹת' וּוְאַס אִין דְּעַם סְפָר שְׂטִייעַן, הָאֵט
דְּעַרְצִיילְט דְּעַר גְּרוֹיֶסְעַר צְדִיק דְּעַר קְדוּש־עֲלִיוֹן, דְּעַר
הַיִּלְיֹגֶר רַבִּי ר' נַחְמָן זְכָר־צְדִיק־לְבָרְכָהּ, זֵיין זְכוּת זָאל
אוּנְז בֵּיִישְׂטִיין.

זֵיין פּוֹנָה אִז גְּעוֹוֵעַן אוּנְז צוֹ לְעַרְנְעַן: "וּוִיאַזוֹי דְּעַם
אִיבֶּעַר־שְׁטֵן צוֹ דִּינְעַן!"

אוּן הַלּוֹאֵי מִיר זָאלֵן פֶּאַרְשְׂטִיין: דִּי 'גְּרוֹסֶעַ סוּדוֹת', אוּן
דְּעַם 'מוֹסֵר', וּוְאַס עַס שְׂטַעַקְט אִין דִּי 'מַעֲשֵׂיֹת' - וּוְעֵלֵן
מִיר זֵיין פְּרוּמְעַ יוֹדֵן, אַזוֹיִוִי מָעַן דֶּאַרְף צוֹ זֵיין! אוּן 'הַשֵּׁם־
יִתְבָּרַךְ' וּוְעַט אוּנְז שְׂיָקוּן דְּעַם 'גּוֹאַל־צְדִיק', בְּאַלְד אִין
אוּנְזֶעַרֶע צִיטֵן, בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן!

בְּרוּם גְּבֵהֵי שָׁמַיִם

עוֹמְדִים אָנוּ בְּשַׁעַר הַקְּדָמַת הַסְּפָר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
"סְפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת", שְׁגֵלָה רַבְּנוּ הַק' בְּרוּחַ קְדוּשׁוֹ וְהוֹרִידוֹ
לְעוֹלָם, לְמַעַן נִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁי"ת בְּיַתֵּר הַתְּקַרְבוּת, לְבִלִּי
לְהַבִּיט אַחַר הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל וְהַגְּשָׁמִי הַזֶּה.

מוֹהַרנ"ת חוּזַר וְשׁוֹנֶה כִּי אֵל לָנוּ לְחַשֵּׁב וּלְהַעֲלוֹת
בְּדַעְתָּנוּ שֶׁהֵם סְפּוּרִים פְּשׁוּטִים הַנִּרְאִים לְעֵין וּמוֹבְנִים
לְשַׁכְּלָנוּ, אֲלֵא יֵשׁ בָּהֶם סוּדוֹת וְסוּדֵי סוּדוֹת טְמִירִים
וְנַעֲלָמִים.

כְּפִי שְׂאָם נִקַּח בְּיַדֵּינוּ 'מַעַט חוּל' מִתּוֹךְ 'הַר גְּדוֹל', הָאֵם
נוֹכַח לוֹמַר שְׂאָנוּ לוֹקַחִים אֶת כָּל הָהָר? הֲרִי זֶהוּ מַעַט
דְּמַעַט זְעִיר מִן זְעִיר שֶׁל הָהָר. כֹּף גַּם אֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים

"תקשיב לי טוב חבר, המשחק הזה שדברת עליו, נדמה רק למשחק. אולם אגלה לך שזה 'לוח בקרה' ממנו מפעילים את כל המטוס! ככל שאנסה להסביר לך, לעולם לא תבין את העמק שבכל כפתור, כי גם אני בעצמי לא יודע הכל..."

"תראה למשל, יש פה כמה מיני כפתורים, כמה גדלים, כמה צבעים, כמה מיני שורות. לכל כפתור יש קוד במספר ובאותיות. בכפתור אחד פותחים את כנפי המטוס. כשלוחצים על אותו כפתור ארבע פעמים עם המתנה של מספר שניות בין לחיצה ללחיצה המנוע מתקרר וטס מהר יותר. כשלוחצים על לחצן מס' 80 יחד עם לחצן מס' 174 שמעליו, מתוסף אוטומטית דלק למכלי המטוס... כשלוחצים על כל המספרים בהם מופיע המספר 7, הלוח מסמן למטוסים אחרים הסמוכים ולמגדל הפקוח שהמטוס משנה מהירות ומתחיל לנחת".

כך החל הנהג למנות כל הנסיעה רשימה של פעולות גדולות ועצומות המכוננות ומסתתרות בכל לחצן וכפתור.

לאחר מכן עוד הוסיף הנהג ואמר: "דע לך, כי ככל שילמדו ויתעמקו בצפונות הלחצנים, יוכלו לגלות עוד ועוד פעולות אדירות וסודות גדולים המנחים בלחצנים קטנים אלו..."

כששמע זאת ר' גמליאל, היטיב להבין שזה רק 'משל קטן' להבדיל אלף אלפי הבדלות ממעשיותיו הק' והנשגבים. וכפי דברי מוהרנ"ת בהקדמת הספורי מעשיות:

ספורי מעשיות אלו שספר רבנו נחמן בן פיגא הם עמקים מאד עמק עמק מי ימצאנו, בהם טמונים חדושים קדושים ונשגבים עד מאד, קשורים וסודות ולמודים מדיקים המחשבים פרט על פרט נדבך על נדבך, וכל מעשה ומעשה בנוי כבנין יפה ומרהיב. כל ענין מדקדק מחשב ומדוד, פונות רבות עצומות ועמקות, גנזי קדש מעולמות העליונים מסתתרים בהם.

לכן עת נגשים אנו לספר את ספוריו ומעשיותיו הקדושים אף שנתעורר בהם לעבודת ה', עלינו לדעת את עצם נשגבות קדשתם ותפארתם שיש בכל תבה

ותבה.

כשרבנו מספר במעשה את אותו פרט פעמים, לכאורה נדמה לפעמים שהרי זה מיתר. כמו למשל במעשה 'החכם והתם', נדמה שכבר הבינו, התם היה איש פשוט הנוהג בתמימות, ומדוע לומר זאת מספר פעמים? ומדוע לו להמשיך ולספר שהיה ללעג בעיני הבריות? ומדוע היה עליו לספר שהיה שמח עם ה'פעלץ' כאלו היה 'יופא' או 'קאפטין', ומיד לספר פרט דומה שהיה אוכל לחם ומרגיש בזה טעם בשר ומרק?... הרי לכאורה כבר בפרט הראשון מבינים איך נהג ומה שהביא וספר פעם שניה לכאורה מיתר ואותו דבר?...

אך לאמתו של דבר אין אף פרט מיתר במעשיותיו.

וכפי שיישבו פעם מוהרנ"ת ור' נפתלי והתוכחו בכונת רבנו באחד המעשיות, אם רבנו התכוון מדיק כך או לאו דוקא, והלכו לשאל את כבוד קדשתו, והשיב להם רבנו הק': "הכל מכון ומדיק היטב היטב, ובכל דבור ודבור יש כונה עצומה ונשגבה, והמשנה דבור אחד מהמעשיות איך שספר, הרי הוא מחסר הרבה..."

ובאמת שיש בהם דברים המעוררים ומחזקים ומושכים את הלב מאד לעבודת הבורא, אף אל לנו לחשב שיש לנו הבנה ברב סודותיו הטמירים ונעלמים מעיני כל חי, אשר כל דבריו בנויים ומיסדים על סודות תורתנו הקדושה, רק כפי מעוט השגתנו נתחזק ונתעורר בהם לחשב איך אנו נלמד מהדברים להתקרב אל השי"ת יותר ויותר, ולדבק בתורה ובמצוות ובמדות טובות עדי נזכה להיות אנשים כשרים.

(ע"פ ההקדמה לסיפורי מעשיות)

נאם הקטן נתן בן אדוני אבי מורנו הרב רבי נפתלי הערץ יצ"ו מנעמראב רבתי חתן הרב הגאון החסיד המקורסם בכל קצויו ארץ כבוד קדשת מורנו הרב רבי דוד צבי זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא שהיה אב בית-דין בקהלת-קדש קרעמיניץ והגליל ובקהלת-קדש שאריגראד ובקהלת-קדש מאהלו והגלילות.

וראוים לדרשם ברבים לעמד בבית הכנסת ולספר

מעשה

מאלו

המעשיות

סדר המעמד

בעז"ה שי"ת

1:00 פתיחת שערים

1:15 התחלת המעמד

1:30 דברי פתיחה ע"י אחד ממשפיעי אנ"ש

1:40 ניגוני חג

2:00 סיום על ספה"ק סיפורי מעשיות

2:10 שאלות לחידוד הסיפורים

2:20 התחלת ספה"ק סיפורי מעשיות

2:30 געכאפט דעם באן

3:45 ריקודים והמחאת כף

4:00 גורלות ופרסים

4:15 סיום המעמד בעז"ה

ב' דחול המועד פסח

יום שלישי באולם

אזהל פיגא

רחוב אדמו"ר מבעלזא 8,

בית שמש

בשעה 1:00

לפרטים 02-5-3333-72

מבקשים מהילדים היקרים להתפלל למען הצלחת המעמד שיתרבה כבוד שמים וכבוד שם הצדיק ע"י.